

В "Половата дихотомия при американските цигани калдеш" Рена Котън (Гроупър) описва общество, основано на изключването на жените от властта, общество, в което жените отсъстват от институциите, вземащи решенията, и където има строго разделение на труда. В послеслова Гроупър говори за промени в социалните условия и в положението на жените.

"Икономическа стратификация и взаимодействие: ромите, една етническа джати в Източна Словакия" от Милена Хюбшманова руши някои от стереотипите за циганите, като излага детайли от традиционни цигански занаяти на базата на интервюта (цитирани в ромски оригинал под линия). Хюбшманова разглежда също и индийското схващане за джати по отношение на ромската общност.

В "Чернокожа • кварталонка • циганка: жените в творчеството на Джордж Фулър" Сара Бърнс анализира Фулърите картини на цветнокожи жени, включително неговите изображения на циганки в *Ромското момиче* и *Федалма*, и двете повлияни от литературата. Както изтъква Бърнс, "от визията си за чернокожата жена като селянка и робиня до тържественото пресъздаване на циганката като трагична кралица, Фулър разгръща богат спектър от мрачна, уж екзотична женственост, самото ядро на белите романтически сънища през XIX в., въпреки че в реалните социални условия тези жени са периферни, отчуждени и онеправдани".

Вим Вилемс и Лео Лукасен разглеждат развитието на исторически непроблематизирани стереотипи и техните иронии и противоречия в "Църквата на познанието: репрезентации на циганите в холандски енциклопедии и техните източници (1724-1984)". Статията показва как устойчиво повтарящите се теми са вдъхновили "научни" рационализации и как стереотипите са експлоатирани от нацистите.

В откровената и егалитарна статия на Кристин Картрайт "Джони Фаа и Черният Джек Дейви: културни ценности и промяна в шотландските и американските балади" тя разглежда баладата "Циганският момък" и повествователното напрежение и асоциации, лежащи в основата на нейна-